

سُورَةُ الْجُمُعَةِ ٦٢

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام یگانه خدای جهان که بخشایش و مهر او بی‌کران
يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

به پاکی ستایند خدای جهان هر آنچه زمین دارد و آسمان
چو فرمانرواییست پاک آن علیم عزیز است و آگاه و باشد حکیم
هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَ يُزَكِّيهِمْ وَ يُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ
وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

بود او خدایی که از اُمّیان برانگیخت پیغمبری زان میان
که از بهرشان خواند او آیه‌ها شود تزکیه نفسشان از هوی
بیاموزد او حکمت و اصل دین که در گمراهی بوده‌اند پیش از این
وَأَخْرَيْنَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

هدایت ببخشد دگر قوم چنین که ملحق نگشتند هنوز سوی دین
چو بر خلق عالم بود او رحیم عزیز است و قادر و باشد حکیم
ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

چنین فضل، مختصّ ذاتِ خداست ببخشد به هر کس که ایزد بخواست
 فزون بخش باشد خدای کریم که او هست دارای فضلِ عظیم

مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا ۚ بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ
 الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ ۚ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

مثال کسانی که تورات چنان بخوانده، عمل لیک نکردند بر آن
 بود چون خری حاملِ بس کتاب نفهمد ولی معنیِ بارِ ناب
 مثل آن گروه است اینجا چنین که تکذیب نمودند آیاتِ دین
 هدایت نبخشد خدا ظالمان گروهی ستمکار چنین در جهان

قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِن زَعَمْتُمْ أَنكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِن دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِن
 كُنْتُمْ صَادِقِينَ

رسولا! بگو تو به قومِ یهود گمان گر نماید به پیشِ ودود
 که باشید از اولیا نزدِ حق به رحمت سزاوارید و مستحق
 تمنا کنید مرگ از صدقِ جان اگر که شما هستید از صادقان

وَلَا يَتَمَنَّوْنَهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيهِمْ ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

چنین آرزو لیک نیارند به جا تمنّای مرگ از حضورِ خدا
 زِ اعمالی که بفرستاده پیش خطاهای ممتد در آیین و کیش
 به پندار و کردارِ آن ظالمان علیم است و دانا خدای جهان

قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ^ط ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

رسولا! بگو که شوید روبه‌رو به مرگی که هستید گریزان از او
بیاید ملاقاتتان در وضوح ستاند همی از شما جان و روح
کنید رجعت آنکه به ربّ جهان ز غیب و شهود آگه است بی‌گمان
ز کردارتان اندر این زندگی دهد آگهی بر شما جملگی

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ^ع
ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

شما اهل ایمان بر آن بی‌نیاز! منادی چو سر داد بانگ نماز
شتابید جمعه همه جملگی که با ذکر حق آورید بندگی
رها کرده فکر فروش و خرید به وقت نماز تا که سجده برید
اگر که شما عالمید در عمل بود بهترین این چنین ماحصل

فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ

پس آنکه که پایان پذیرفت نماز روید در زمین بهر کسب و نیاز
ز فضل خداوند نماید طلب که روزی و رزق را بود او سبب
به یاد آورید نعمتش بی‌شمار که شاید بگردید سپس رستگار

وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفَضُّوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا^ق قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِّنَ اللَّهْوِ وَمِنَ
التِّجَارَةِ^ع وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ

گروهی چو بینند به عمد و به سهو
 رهایت نمایند و ترک کنند
 بگو، ای رسول! آنچه نزد خداست
 دهد رزقِ مقسومِ جانآفرین

ز سودا، ز کسب و ز بازی و لَهو
 سوی بازی و کسبِ خود می‌روند
 یقین بهتر از کسب و کارِ شماسست
 به عالم بود بهترین رازقین